

A Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság Budapesten a 2021. január 6. napján megtartott tanácsülésen meghozta a következő

Í T É L E T E T :

A közúti veszélyeztetés büntette és más bűncselekmény miatt a vádlott ellen indított büntető ügyben a Budapest Környéki Törvényszék mint másodfokú bíróság 2020.szeptember 3. napján kihirdetett 2.Bf.310/2020/7. számú ítéletét megváltoztatja:

a vádlott szabadságvesztés büntetését 90(kilencven) nap elzárásra enyhíti.

Az elzárást büntetés-végrehajtási intézetben kell végrehajtani.

A szabadságvesztés végrehajtási fokozatára, a szabadságvesztés végrehajtása felfüggesztésére és a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjára vonatkozó ítéleti rendelkezéseket mellőzi.

A büntetőeljárás során felmerült és vádlottat terhelő bűnügyi költség összege helyesen: 106.250-(százhatezer-kétszázötven) forint.

Egyebekben a másodfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S

- [1] A Dunakeszi Járásbíróság 2020. február 24. napján kihirdetett 17.B.179/2017/66. számú ítéletével a vádlottat az ellene a közúti veszélyeztetés büntette [Btk. 234. § (1) bekezdés] és segítségnyújtás elmulasztásának büntette [Btk. 166. § (1) bekezdés (3) bekezdés I. fordulat] miatt emel vád alól - jogos védelem megállapítása okán - felmentette. Megállapította, hogy az eljárás során felmerült 91.850 forint bűnügyi költséget az állam viseli.
- [2] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyész a vádlott terhére bűnösségének megállapítása és büntetés kiszabása érdekében jelentett be fellebbezést.
- Fellebbezésének indokolásában az ügyész kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság jogos védelmi helyzet tekintetében tett megállapításai iratellenesek, ezért az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a vádlottnak bűnösségének vádirattal egyező megállapítását, végrehajtandó szabadságvesztés és közúti járművezetéstől eltiltás kiszabását indítványozta.
- [3] A Pest Megyei Főügyészség Bf.578/2020/1. számú átiratában az ügyészi fellebbezést változatlan irányban, de módosított tartalommal tartotta fenn. A tényállás kiegészítését indítványozta az iratok tartalma és ténybeli következtetés útján azzal, hogy tanúl a felé lépő vádlott mozdulatai alapján fizikai inzultustól tartott, ezért ragadta meg a bal kezét és feszítette hátra a vádlott középső ujját, továbbá azzal is, hogy tanúl az autó mellett szaladva kapaszkodott bele a vádlott által vezetett Ford

Escort bal oldali külső tükrébe, amely ettől letörött.

Ezen túl hiányolta az ügyészség a tényállásban a vádlott terhére megállapítható KRESZ szabályszegések megjelölését, illetve a vádlott közlekedési szabálysértési előéletével is kiegészítendőnek tartotta az elsőfokú ítélet személyi részét.

[4] Összefoglalóan a Főügyészség az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, a vádlott bűnösségének közúti veszélyeztetés büntetében történő megállapítását és erre tekintettel vele szemben büntetés kiszabását látta indokoltnak. A segítségnyújtás elmulasztásának büntette tekintetében a felmentő rendelkezés helybenhagyásával egyetértve a felmentés indokának bizonyítottság hiányára történő pontosítását indítványozta.

[5] A Budapest Környéki Törvényszék, mint másodfokú bíróság az ügyészi fellebbezést a Be. 599.§ (1) bekezdése szerinti nyilvános ülésen bírálta el, melynek eredményeként az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást megalapozottnak és a Be.592.§ (2) bekezdésében megjelölt hiányosságoktól mentesnek ítélte, amely a másodfokú felülbírálat alapját képezte.

[6] Annyiban azonban kiegészítendőnek tartotta a tényállást, hogy a vádlott a tényállásban leírt magatartásával a KRESZ 3. § (1) bekezdés a) pontjában és a 4. § (1) bekezdés a) pontjában írt közlekedési szabályokat szegte meg, azonban sem a vádlott ujjának visszafeszítése, sem pedig a vádlotti gépjármű tükrének letörése körében nem látta hiányosnak az elsőfokú bíróság által rögzített tényállást.

[7] Kifejtette ellenben, hogy az elsőfokú bíróság tévedett a jogos védelmi helyzet megítélése körében. Megállapította, hogy az elsőfokú bíróság helyesen jutott arra következtetésre, hogy a vádlott cselekménye maradéktalanul megvalósította a közúti veszélyeztetés törvényi tényállási elemeit, de tévedett, amikor büntethetőséget kizáró ok miatt a bűnösségét nem állapította meg.

[8] Erre figyelemmel a vádlottat bűnösnek mondta ki közúti veszélyeztetés büntetében

[Btk. 234. § (1) bekezdés], ezért őt, mint visszaesőt 1 év szabadságvesztésre és 2 év közúti járművezetéstől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben határozta meg, és a végrehajtását 3 év próbaidőre felfüggesztette. Megjelölte a szabadságvesztés végrehajtása esetére a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontját. Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta, valamint kötelezte a vádlottat az eljárás során felmerült 91.850-forint bűnügy költség megfizetésére.

[9] A másodfokú bíróság ítélete ellen a vádlott és védője a Be. 615. § (1)-(2) bekezdés a) pontja értelmében, a közúti veszélyeztetés büntette tekintetében - az ellentétes döntésre tekintettel - a bűnösség megállapítása miatt, teljes körű felmentés érdekében jelentett be fellebbezést.

[10] A Pest Megyei Főügyészség másodfokú nyilvános ülésen jelenlévő képviselője a másodfokú bíróság ítéletét tudomásul vette.

[11] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.717/2020/2. számú átiratában kifejtette, hogy a másodfokú bíróság eljárásában a perrendi szabályokat megtartotta, a felülbírálat során a tényállást a szükséges körben kiegészítette, de az elsőfokú ítélet 4. oldal 7. bekezdésnek mellőzését indítványozta a tényállásból azzal, hogy az a vádlott szándékára, mint jogkérdésre tartalmaz következtetést.

[12] Egyetértett a másodfokú bíróságnak azzal az álláspontjával, hogy az elsőfokú bíróság az alapvetően helyesen megállapított tényállásból téves jogkövetkeztetéssel jutott arra a következtetésre, hogy a vádlott a tolatás során jogos védelmi helyzetben volt.

[13] Hangsúlyozta, hogy a sértett a vádlottal szemben verbálisan lépett fel, amely nem alapozza meg jogtalan támadás megállapítását, tanúl pedig az erőszakos magatartást a tolatást megelőzően befejezte, és a vádlottnak nem kellett reálsan tartania annak folytatásától sem. Ezért a vádlott a tolatás megkezdésekor nem volt jogos védelmi helyzetben, így büntethetőséget kizáró ok javára nem

állapítható meg. Mindezekre tekintettel a másodfokú bíróság a vádlott bűnösségét indokoltan állapította meg közúti veszélyeztetés büntetében, ezért a felmentést célzó másodfellebbezések nem vezethetnek eredményre a harmadfokú eljárásban.

- [14] Észrevételezte azonban, hogy a vádlott a bűnügyi nyilvántartás adataiból megállapíthatóan a Soproni Városi Bíróság 2012. szeptember 24-én jogerős, B.99/2011/97. számú ítéletével kiszabott 5 év 6 hónap börtönbüntetését 2012. szeptember 25-től 2016. március 7 napjáig töltötte, így a Pesti Központi Kerületi Bíróság 2013. március 28. napján jogerőre emelkedett 4.Bk.33536/2011/19. számú ítéletével - közúti veszélyeztetés büntette miatt kiszabott - 1 év 6 hónap, végrehajtásában 3 év próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés próbaideje a Btk. 86. § (2) [valamint az büntetés kiszabásakor hatályos 1978. évi IV. törvény 91. § (2) bekezdése értelmében is] a szabadságvesztés tartamával meghosszabbodott, amelyre figyelemmel megállapítható, hogy a vádlott a jelen ügyben elbírált büncselekmény időpontjában - 2017. január 14-én - felfüggesztett szabadságvesztés próbaideje alatt állt.
- [15] Erre figyelemmel a másodfokú bíróság a Btk. 86. § (1) bekezdés c) pontjában írt törvényi tilalom ellenére függesztette fel a szabadságvesztés büntetés végrehajtását, amely orvoslására a jelen eljárásban a beállt súlyosítási tilalomra tekintettel nincs lehetőség.
- [16] Utalt arra is a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség, hogy a másodfokú bíróság ezen túl elmulasztotta megállapítani, hogy a visszaeső vádlott a Btk. 69. § (2) bekezdés b) pontja értelmében pártfogó felügyelet alatt áll, azonban ennek korrigálásának a harmadfokú eljárásban a súlyosítási tilalom nem akadálya a Be. 618. § (2) bekezdése értelmében, figyelemmel a Be. 671. § 14. pontjára.
- [17] Továbbá indítványozta a másodfokú ítélet indokolásában (7. oldal 1. bekezdés) a szabadságvesztés végrehajtása próbaidejének az ítélet rendelkező részében összhangban álló helyesbítését.
- [18] Összefoglalóan a megjelölt pontosítások mellett - az egyéb tekintetben törvényes és megalapozott - a másodfokú ítélet annyiban történő megváltoztatására tett indítványt, hogy a harmadfokú bíróság állapítsa meg, hogy a próbaidő tartama alatt a vádlott pártfogó felügyelet alatt áll, egyebekben pedig azt hagyja helyben.
- [19] A védő a fellebbezés Be. 584. § (6) bekezdése értelmében indokolt fellebbezésében a közúti veszélyeztetés büntette tekintetében a felmentésre irányuló fellebbezést fenntartotta.
- [20] Előadta, hogy a vádlott a tolatás közben, a korábbi atrocitások utáni feldúlt állapotában nem szándékosan, hanem gondatlanul sodorta el sértettet, akit nem is észlelt.
- [21] Álláspontja szerint az elsőfokú eljárásban a tolatási manőverrel kapcsolatban közlekedési szakértő bevonása lett volna indokolt a vádlott által vezetett jármű sajátosságainak figyelembevételére, továbbá a bizonyítási kísérlet során sem olyan típusú személygépkocsival vizsgálták a baleset bekövetkezésének körülményeit, amelyet a vádlott az esemény során vezetett.
- [22] A vádlottnak és védőjének a felmentést célzó fellebbezését nem, a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség átiratában foglalt észrevételeket a Fővárosi Ítéltábla az alábbiak szerint ítélte megalapozottnak:
- [23] A harmadfokú eljárás lehetősége a vádlottnak a Btk. 234. § (1) bekezdésébe ütköző közúti veszélyeztetésként értékelt cselekményével kapcsolatos büntetőjogi felelőssége tekintetében ellentétes bírói döntésre figyelemmel, a Be. 615. § (1)-(2) bekezdés a) pontja alapján megnyílt.
- [24] A harmadfokú bíróság a Be. 618. § (1)-(3) bekezdésére figyelemmel teljes körben bírálta felül a másodfokú bíróság ellentétes döntését és azon rendelkezését, illetve részét, amelyet az elsőfokú bíróság ítéletének a sérelmezett ellentétes döntéssel összefüggő felülbírálata eredményezett, valamint az elsőfokú és a másodfokú bírósági eljárást.

- [25] A segítségnyújtás elmulasztásának büntette [Btk. 166. § (1) bekezdés (3) bekezdés I. fordulata] tekintetében az elsőfokú bíróság felmentő rendelkezését a másodfokú bíróság - a Pest Megyei Főügyészség módosított tartalommal fenntartott fellebbezésének megfelelően - a felmentés jogcíme tekintetében a Be. 566. § (1) bekezdés c) pontjára módosította, így ebben a tekintetben a bűnösség körében eltérő döntés nem született, ezért a Be. 618. § (4) bekezdése értelmében az ítélet ebben a részében a harmadfokú felülbírálat alapját nem képezte.
- [26] A Fővárosi Ítéltábla a Be. 621. § (2) bekezdése alapján megtartott tanácsülésen a Be. 618. § (1) bekezdés b) pontja szerinti kötelezettsége során megállapította, hogy mind az első-, mind a másodfokú bíróság a büntetőeljárási szabályokat teljeskörűen megtartotta.
- [27] Az első fokon eljáró bíróság a tényállás felderítése során a bizonyítás törvényességére vonatkozó szabályokat betartotta, az eljárásban részvevő személyek törvényes jogait maradéktalanul gyakorolhatták, jogaikra és kötelezettségeire történő figyelmeztetésük a törvényi rendelkezéseknek megfelelően megtörtént, mindezek a jegyzőkönyvek tartalmából megfelelően követhetők, feltárhatóak. A vallomások közötti ellentmondásokat az elsőfokú bíróság minden esetben megkísérelte szembesítéssel feloldani, továbbá az okirati bizonyítékokat ismertetéssel az eljárás anyagává tette és a bizonyítékok körében tartalmuknak megfelelően, irathűen értékelte.
- [28] A másodfokú bíróság a vádlott terhére bejelentett fellebbezés elbírálására a Be. 599. § (1) bekezdésének megfelelően nyilvános ülést tartott és eljárása során a Be. 590. § (1)-(2) bekezdésének megfelelően teljes terjedelmében bírálta felül az elsőfokú bíróság ítéletét, melynek során kellő alaposággal vizsgálta a perrendi szabályok megtartását, és az ítélet megalapozottságát, indokolásának helyességét.
- [29] A tényállás körében a másodfokú bíróság a Be. 592. § (2) bekezdésében írtak szem előtt tartásával állapította meg, hogy az elsőfokú bíróság által rögzített tényállás alapvetően megalapozott és hiánytalan - melyet utóbb a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség sem vitatott átiratában -, egyetértve azzal, hogy az elsőfokú ítélet tényállásának kiegészítése a Be. 591. § (1) bekezdés a) pontja alapján a vádlott által megvalósított KRESZ szabályszegések jogszabályi megjelölésével indokolt.
- [30] Egyéb tekintetben a másodfokú bíróság részletesen kitért arra, hogy a vádlott ujjának hátrafeszítése, továbbá a vádlotti jármű tükrének letörése körében miért nem látott indokot a tényállás kiegészítésére, illetve rámutatott arra is, hogy az elsőfokú bíróság által ebben a tekintetben rögzítettek összhangban állnak a rendelkezésre álló bizonyítékokkal.
- [31] A harmadfokú bíróság eljárásában a Fővárosi Ítéltábla - a fentiek szerint a másodfokú eljárásban is irányadó - Be. 619. § (1) bekezdése értelmében az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást megalapozottnak ítélte így határozatát e tényállásra alapította.
- [32] Az első- és másodfokú bíróság ítéletét azonban az iratok tartalma alapján, a vádlott büntetőjogi szempontból releváns előéleti adatai tekintetében részben hiányosnak találta, így azt az alábbiakkal egészítette ki:
- [33] - Az elsőfokú ítélet 3. oldal II. részében elsőként megjelölt elítélés letöltését a vádlott 2012. szeptember 25. napjától kezdte meg,
- [34] - a másodikként megjelölt elítélés alapjául szolgáló bűncselekmény elkövetési ideje 2009. május 3., és a bíróság a vádlottat az 1 év 6 hónap, végrehajtásában 3 év próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés mellett 2 év közúti járművezetéstől eltiltásra is ítélte.
- [35] - a harmadikként megjelölt elítélés alapjául szolgáló bűncselekmény elkövetési ideje pedig 2010. március 24.

- [36] - A vádlott közlekedési előéletével kapcsolatban megállapítható, hogy 1986 óta rendelkezik „B” kategóriára érvényes gépjárművezetői engedéllyel, szabálysértési eljárás a jelen ügyben elbírált bűncselekményt megelőző két éven belül egy esetben folyt vele szemben, a 2016. szeptember 28. napján elkövetett engedély nélküli vezetés szabálysértése miatt a Rendőrkapitányság I. Szabálysértési Hatóság 8 hónapra eltiltotta a járművezetéstől, az eltiltás 2017. május 28. napján telt le.
- [37] A vádlott a jelen bűncselekmény időpontjában érvényes gépjárművezetői engedéllyel nem rendelkezett, járművezetéstől eltiltás hatálya alatt állt.
- [38] Nem értett egyet a harmadfokú bíróság azzal - a Pest Megyei Főügyészség indítványában foglaltakkal egyetértő - másodfokú bíróság által a Be. 592. § (2) bekezdés a) pontján alapuló tényállás kiegészítéssel, amely szerint a Btk. 234. § (1) bekezdése szerinti kerettényállás megállapításának alapjául szolgáló megsértett egyedi közlekedési szabály jogszabályi megjelölése az ítélet tényállási részébe tartozik.
- [39] A bíróság által megállapított tényállás mindazon tények összessége, melyeket a bíróság a vád körén belül megtörténtként megállapított, ezzel szemben a cselekmény jogi minősítése - amely közlekedési bűncselekmény esetében konkrét közlekedési szabály megszegésével valósul meg - a tényállásból levont jogkövetkeztetés, ezért erre az ítélet jogi indokolási részében szükséges kitérni.
- [40] Mindezek mellett a harmadfokú bíróság azt emeli ki, hogy a jelen ügyben a vádlott a KRESZ 3. § (1) bekezdés c) pontjának megszegésével tette ki a sértett testi épségét közvetlen veszélynek, míg az érvényes gépjárművezetői engedély hiánya [KRESZ 4. § (1) bekezdés a) pont] olyan többlétszabályszegés, amely a büntetés kiszabása körében nyert értékelést.
- [41] A másodfokú bíróság a vádlott büntetőjogi felelősségének hiányára vont elsőbírői következtetés vizsgálata során a Kúria jogos védelmi helyzet értékelésével kapcsolatos 4/2013. Büntető jogegységi határozatának körütekintő és megalapozott értelmezésével jutott arra az álláspontra, hogy a vádlott tekintetében a Btk. 22. § (1) bekezdése szerinti büntethetőséget kizáró ok nem állapítható meg.
- [42] Indokai helytállóak, azok szükségtelen megismétlése helyett arra utal a harmadfokú bíróság, hogy helyesen emelte ki a törvényszék, hogy a vádlott támadó magatartásának hiányában tanúl magatartása a Kúria 4/2013. Büntető jogegységi határozatában (1.) foglalt szempontokra figyelemmel elhárító magatartásként nem, azonban jogtalan támadásként értékelhető.
- [43] Hangsúlyozta azonban, hogy ezt követően tanúl nem tett semmit, amely ismételt közvetlenül fenyegető támadásra utalt volna, a vádlott akadálytalanul, további támadástól nem fenyegetetten ment a gépkocsija csomagtartójához, majd ült vissza a személygépkocsiba, és ezután kezdett tolatásba a gépjármű mögött tartózkodó sértett testi épségét közvetlen veszélybe sodorva azzal a céllal, hogy a helyszínről eltávozzon. Ebben a szituációban tanúl fenyegetésként értékelhető magatartást nem tanúsított, így a tolatás megkezdésekor jogos védelmi helyzet irányában nem állt fenn.
- [44] Ezen túlmenően a törvényszék helyesen mutatott rá arra is, hogy a jogos védelmi helyzet megállapításához szükséges intézett vagy közvetlenül fenyegető támadás kizárólag a támadóval kapcsolatban értelmezhető, ilyen magatartást azonban a sértett az irányadó tényállás alapján nem tanúsított.
- [45] Mindezek alapján a harmadfokú bíróság teljes mértékben egyetértett azzal, hogy a megkezdett hátramenet időpontjában a vádlottal szemben jogtalan támadás ténye nem volt megállapítható, így elhárító cselekményként a magatartása nem értékelhető.
- [46] Erre tekintettel a másodfokú bíróság indokoltan jutott arra a következtetésre, hogy a vádlott magatartása kimerítette a közúti veszélyeztetés büntetnének törvényi tényállási elemeit, és

büntethetőséget kizáró ok hiányában az irányadó tényállás alapján kizárólag a bűnösségére vonható okszerű következtetés.

- [47] A fentiek alapján a vádlott bűnösségére vont következtetés okszerű, a bűncselekmény anyagi jogi minősítése is törvényes azzal, hogy itt szükséges felhívni a KRESZ 3. § (1) bekezdés c) pontjában írt rendelkezés megszegését, amellyel a vádlott a közvetlen veszélyhelyzetet kialakította.
- [48] A büntetés kiszabása körében a másodfokú bíróság alapvetően helytállóan jelölte meg a bűnösségi körülményeket, azonban a kiegészített előéleti adatoknak megfelelően a vádlott terhére indokolt értékelni közlekedési előéletét, azt a további KRESZ szabályszegését, hogy a cselekmény időpontjában érvényes gépjárművezetői engedély nélkül, járművezetéstől eltiltás hatálya alatt vett részt a közúti közlekedésben, valamint azt a körülményt, hogy a vádlott a közúti veszélyeztetés tekintetében kriminológiai értelemben különös visszaesőnek minősül.
- [49] Nem értett egyet azonban a Fővárosi Ítéletábrla a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészszég átiratában foglaltakkal abban a tekintetben, hogy a vádlott a cselekmény időpontjában a Pesti Központi Kerületi Bíróság 4.Bk.33538/2011/19. számú, illetve a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 29.Bf.11996/2012/4. számú, 2013. március 28. napján jogerős határozatával kiszabott 1 év 6 hónap, 3 év próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés próbaideje alatt állt.
- [50] A Btk. 86. § (2) bekezdése értelmében, ha az elkövetőn olyan szabadságvesztést hajtanak végre, amely miatt a felfüggesztett szabadságvesztés végrehajtását nem lehet elrendelni, akkor a próbaidő a szabadságvesztés tartamával meghosszabbodik.
- [51] Jelen esetben azonban a vádlottat nem az előzőekben megjelölt határozatban kiszabott felfüggesztett szabadságvesztés próbaideje alatt ítélték el olyan bűncselekmény miatt, amelyet a próbaidő előtt követett el, hanem a végrehajtandó szabadságvesztés alatt, az ezt kiszabó ítélet jogerőre emelkedése előtt elkövetett bűncselekmény miatt, így a próbaidő meghosszabbodása ebben a tekintetben nem állapítható meg.
- [52] Azonban a Pesti Központi Kerületi Bíróság 31.B.XIII.25502/2009/27. számú, 2011. szeptember 29. napján jogerős ítéletével kiszabott 1 év 8 hónap, végrehajtásában 3 év próbaidőre felfüggesztett büntetés tekintetében a Btk. 86. § (2) bekezdése alapján a próbaidő a 2012. szeptember 25. napján fogamatba vett Soproni Városi Bíróság B.98/2011/97. számú, illetve a Győri Törvényszék mint másodfokú bíróság 3.Bf.204/2012/18. számú, 2012. szeptember 24. napján jogerőre emelkedett ítéletével kiszabott 5 év 6 hónap szabadságvesztés tartamával meghosszabbodott, így a vádlott a jelen cselekmény elkövetésekor az előéleti adatok között harmadik helyen megjelölt felfüggesztett szabadságvesztés (meghosszabbodott) próbaideje alatt állt.
- [53] Erre figyelemmel megalapozott a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészszégnek az az észrevétele, hogy a vádlottal szemben a Btk. 86. § (1) bekezdés c) pontja a szabadságvesztés próbaidőre történő felfüggesztését kizárja, így esetében kizárólag végrehajtandó szabadságvesztés, vagy más büntetési nem alkalmazására van törvényes lehetőség, megjegyezve, hogy a súlyosítási tilalom folytán ennek korrigálására felülvizsgálati eljárás keretében kerület sor. (BH.2020.36.)
- [54] A harmadfokú bíróság a fentieket is figyelembe véve, alapvetően egyetértve a törvényszék büntetés kiszabása körében kifejtett álláspontjával, az időmúlás, továbbá a bűncselekmény adott bűncselekmény kategórián belüli kisebb tárgyi súlyát is értékelve úgy ítélte meg, hogy a vádlott esetében a Btk. 33. § (4) bekezdésének alkalmazásával, a Btk. 46.§-a szerinti elzárás büntetés is megfelelően szolgálja a büntetési célokat.
- [55] Az elzárás tartamának megállapításánál, azonban nem lehetett figyelmen kívül hagyni, hogy a vádlott a cselekményt a Btk. 459. § 31. pontja értelmében visszaesőként valósította meg, továbbá a

- cselekmény időpontjában felfüggesztett szabadságvesztés hatálya alatt állt, ezért indokolt volt az elzárás tartamának a törvényi maximummal megegyező tartamú meghatározása.
- [56] Az elzárás büntetés végrehajtási helyét a harmadfokú bíróság a Btk. 46. § (2) bekezdésének megfelelően határozta meg.
- [57] A másodfokú bíróság a szándékos veszélyeztető közlekedési bűncselekményt elkövető vádlottat indokoltan ítélte közúti járművezetéstől eltiltás büntetésre is, annak tartama a vádlott közlekedési előéletét, további KRESZ szabályszegését is értékelve méltányos, megváltoztatására a harmadfokú eljárásban nem volt törvényes alap.
- [58] A megváltozott büntetési nemre tekintettel a harmadfokú bíróság a másodfokú ítéletnek a szabadságvesztéshez kapcsolódó ítéleti rendelkezéseit, mint szükségtelent mellőzte.
- [59] Az iratok tartalma alapján megállapítható, hogy a vádlott védelmét a másodfokú eljárásban is kirendelt védő látta el, azonban a közreműködésével kapcsolatban felmerült 14.400 forint bűnügyi költségről a másodfokú bíróság elmulasztott rendelkezni, ezért a harmadfokú bíróság a bűnügyi költség összegét ennek megfelelően helyesbítette, megállapítva, hogy azt a Be. 613. § (1) bekezdése alapján a vádlott köteles az államnak megfizetni.
- [60] A harmadfokú bíróság a másodfokú bíróság ítéletét a Be. 621. § (2) bekezdése szerinti tanácsülésen a Be. 624. § (1) bekezdése alapján a fentiek szerint változtatta meg, egyebekben a Be. 623. §-a alapján helybenhagyta.

Budapest, 2021. január 6.

dr. Magócsi István sk.
a tanács elnöke

Barabásné dr. Birinyi Andrea sk.
előadó bíró

dr. Raczky Katalin sk.
bíró

A Budapest Környéki Törvényszék 2.Bf.310/2020/7. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság 5.Bhar.209/2020/7. számú ítéletében írt változtatással 2021. január 6. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2021. január 6.

dr. Magócsi István s.k.
a tanács elnöke